रोगजातयः, 'अनग्नित्राः' उदराग्नित्राणरहिताः, मन्दाग्नि-हेतव इत्यर्थः। तादृश्यो भूत्वा 'कृष्टीः' मनुष्यान्, 'अभ्यमन्त' अभितो बाधितवत्यः, तादृशीः, युयोधीति पूर्व्वत्रान्वयः। हे 'यजत्र' यजनीय, 'देव', 'अजरेभिः' जरानिवर्त्तकैः, 'विश्वेभिः' सर्व्वैरौषधैः, 'क्षां' क्षयव्याधिं, 'पुनः', 'अस्मभ्यं' 'युयोधि' अस्मत्तो वियोजय। किमर्थं, 'सुविताय' शोभनगमनाय, नीरोगत्वेन जीवनायेत्यर्थः॥

अथ हविषः पुरोऽनुवाक्यामाह। "अग्ने त्वं पारया नव्यो अस्मान्। स्वस्तिभिरतिदुर्गाणि विश्वा। पूश्च पृथ्वी बहुला न उर्वी। भवा तोकाय तनयाय शं योः" इति। हे 'अग्ने', 'त्वं', 'स्वस्तिभिः' श्रेयोविशेषैः फलैर्युक्तः सन्, 'अस्मान्', 'पारय' कर्म्मणः समाप्तिं प्रापय। कीदृशस्त्वं, 'नव्यः' सर्व्वदा नूतनः, जरामरणरहित इत्यर्थः। 'नः' अस्माकं, 'पूश्च' निवासार्थं पुरी, 'पृथ्वी', विस्तृता भवतु, 'उर्वी' सस्यनिष्पत्त्यर्था भूमिश्च, 'बहुला' अत्यधिका भवतु, त्वञ्च 'तोकाय' पुत्राय, 'तनयाय' तत्पुत्राय, च 'शं' सुखहेतुः, 'योः' दुःखवियोगहेतुश्च भव॥

अथ हविषो याज्यामाह। "प्र कारवो मनना वाच्य-माना:। देवद्रीचीन्नयथ देवयन्तः। दक्षिणा वाड्वाजिनी प्राच्येति। हविर्भरन्त्यग्नये घृताची" इति। हे 'कारवः' कर्त्तारः, ऋत्विजः, यूयं 'वाच्यमानाः' अत्र पाठरूपं वचनं प्राप्नुवन्तः, 'देवयन्तः' देवानिच्छन्तः, 'मनना' मननीयाम्, इमां यागक्रियां 'देवद्रीचीं नयथ' देवान् प्रति यथा गच्छति तथा